

PROŠNJA ZA POJASNILO GLEDE 2. ČLENA UREDBE O DAVČNI OBRAVNAVI POVRAČIL STROŠKOV IN DRUGIH DOHODKOV IZ DELOVNEGA RAZMERJA

Pojasnilo DURS, št. 4210-30949/2011-2, 9. 12. 2011

Prejeli smo dopis zavezanca v zvezi z davčno obravnavo povračila stroškov prehrane med delom. Zavezanec navaja, da iz kolektivnih pogodb dejavnosti zasebnega sektorja načeloma izhaja, da so delavci upravičeni do obroka prehrane med delom. Šele, če prehrana med delom ni zagotovljena, je delavec upravičen do povračila stroškov za prehrano med delom v višini, ki jo določa kolektivna pogodba.

Zavezanec se sklicuje na pojasnilo DURS, št. 4210-1206/2006-01031-0 z dne 2. 2. 2007, kjer je na praktičnem primeru opisano kakšna je davčna obravnava v primeru, ko je delavcu, ki je na delu prisoten več kot deset ur, prvi obrok zagotovljen v obliki organizirane prehrane, drugi obrok pa izplačan v obliki povračila stroškov za prehrano med delom. Zavezanca zanima, kakšna je davčna obravnava v primeru, ko delodajalec delavcem zagotovi drugi (dodatni) obrok, prvi obrok pa je izplačan v obliki povračil stroškov za prehrano med delom.

V nadaljevanju pojasnjujemo:

Povračilo stroškov za prehrano med delom, se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, do višine in pod pogoji določenimi v 2. členu Uredbe o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja – Uredba (Uradni list RS, št. 140/06, 76/08). Pojasnilo DURS, št. 4210-1206/2006-01031-0 z dne 2. 2. 2007 se smiselno uporablja tudi v primeru, ko delodajalec delavcu, ki je na delu prisoten deset ur ali več, zagotovi drugi obrok, prvi obrok pa je izplačan v obliki povračil stroškov za prehrano.

Pravico delavca do povračil stroškov v zvezi z delom oziroma obveznost delodajalca do izplačil le-teh ureja Zakon o delovnih razmerjih – ZDR (Uradni list RS, št. 42/2002, 103/07), ki v 130. členu določa, da mora delodajalec delavcu zagotoviti povračilo stroškov za prehrano med delom. Način povračila stroškov prehrane med delom in njihova višina sta odvisna od tega, kateri delovnopравни predpisi zavezujejo konkretnega delodajalca.

Davčno obravnavo povračil stroškov v zvezi z delom ureja Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 13/11 – UPB7), ki v 44. členu med dohodke iz delovnega razmerja, ki se ne vštevajo v davčno osnovo, uvršča povračilo stroškov za prehrano med delom, pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada. Višino povračil ureja Uredba, ki v prvem odstavku 2. člena določa, da se povračilo stroškov za prehrano med delom ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, za vsak dan, ko je delojemalec na delu prisoten štiri ure ali več, do višine 6,12 eura. Če delodajalec delojemalcu, ki je na delu prisoten štiri ure ali več, zagotovi obrok prehrane, je neobdavčen znesek dejanska vrednost tega obroka, vendar ne več kot 6,12 eur.

Če je delojemalec na delu prisoten deset ur ali več, se skladno z drugim odstavkom 2. člena Uredbe, za ta dan, poleg povračila stroškov za prehrano med delom skladno s prvim odstavkom navedenega člena, v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne všteva povračilo stroškov za prehrano med delom, do višine 0,76 eura za vsako dopolnjeno uro prisotnosti na delu po osmih urah prisotnosti na delu.

Če je delojemalec na delu prisoten deset ur ali več, je znesek povračila stroškov za prehrano med delom, ki se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, vsota vrednosti zagotovljenega obroka (vendar največ 6,12 eur) in vrednosti povračil stroškov za prehrano med delom (za vsako dopolnjeno uro po osmih urah prisotnosti na delu 0,76 eur). Navedeno velja če je zagotovljen prvi obrok in smiselno enako, če je zagotovljen drugi oziroma oba obroka.